

[Hilmar Baunsgaard.]

de og oppebærer delvis løn, ikke samtidig have det og så deres folketingsmandsløn, og det skal også modregnes i deres pensionsvilkår osv. Så har man været vældig snedig, så vil jeg gerne stille det spørgsmål: hvad ville man gøre ved dem, der er ansat på et sagførerkontor? Skal de have lov til at varetage deres tjeneste og få fuld løn for det og alligevel oppebære fuld løn som folketingsmand? Det skal de efter forslaget. Altså er det en dårligere stilling for de offentligt end for de privat ansatte.

Man ved, at den grøft, man i øjeblikket er i, ikke er rensset tilstrækkeligt, og så hopper man over i den anden, som man slet ikke har fundet noget at gøre ved endnu.

Så endelig det med denne tredjedel. Jeg vil meget gerne være med til, at vi alle, hvis det skal være en saglig forhandling, forsøger, om vi kan finde en løsning, men det er ikke nær så enkelt, som de vil give det udseende af, der kun vil gå ud og drive populær propaganda, det, der kaldes poppet propaganda. For hvis man nu siger, at de ikke må oppebære denne tredjedel, men at de må det, hvis de udfører arbejde, hvad er det så? En ensidig fordel for alle de tjenestemænd, der er bosat i København, mens de, der er bosat i provinsen, ryger rabundus på gulvet.

Kan man da ikke se, at man skal prøve at være saglig, hvis man vil røre ved nogle af de ting, som alle erkender, der skal røres ved, men røres på en måde, der gør det bedre. Ellers går det, som det er gået hr. Poulsgaard, at man bliver nødt til at flytte fra sin egn og ind til København, og så opnår han det modsatte af, hvad han vil, at alle, også alle sønderjyder, havner i København.

Stetter (KF):

Forslagsstillerne anfører, at en uforholdsmæssig stor del af folketingets medlemmer er offentligt ansatte. Heri har de ret. Det er en kendsgerning, som ikke bestrides af nogen.

Forslagsstillerne mener, at der må træffes foranstaltninger til, at procenten af offentligt ansatte i statens tjeneste, i interesseorganisationernes tjeneste, i hvert fald ikke skal være større i folketinget, end den er i vælgerbefolkningen. Heri kan de også have megen ret.

En metode skulle ifølge forslagsstillerne

være at gøre de offentligt ansatte, som samtidig er medlemmer af folketinget, dårligere stillet økonomisk, end de er i øjeblikket. Denne påstand er ikke rigtig. Ingen, heller ingen offentligt ansatte, bliver folketingskandidater eller folketingsmedlemmer på grund af, at de kan få en bedre økonomisk fordel. Der bliver ikke én eneste mere privat ansat her i tinget ved, at vi forringer de offentligt ansattes vilkår; hr. Svend Andersens (Rosk.a.) argumentation på dette felt er helt forkert. Der bliver ikke én eneste købmand eller én eneste privat ansat mere, fordi vi forringer de offentligt ansattes vilkår.

Ene af alle har de offentligt ansatte, som samtidig er medlemmer her, en begrænsning i deres indtjening. Der gælder ingen begrænsning i de privat ansattes vilkår. Vi kan aftale med vore arbejdsgivere, hvordan vi indretter os. Der er heller ikke nogen begrænsning for de selvstændige næringsdrivende, som måtte være her i tinget. De kan arbejde, som de har gjort hidtil, og de kan jo i princippet opretholde deres indtægt. Ene af alle har de offentligt ansatte, som samtidig er medlemmer her, en begrænsning i deres indkomst. Sker der misbrug i disse begrænsninger eller disse regler, sker der en måske for fordelagtig afvejning, så må man selvfølgelig tage disse eventuelle problemer op til vurdering. Dette må ske i folketingets regie, og vi må derfor afvise dette forslag.

Morten Lange (SF):

Jeg tror, at valgloven i Danmark er sådan indrettet, at det da så nogenlunde er vælgerne, der bestemmer sammensætningen af folketinget. Hvis det passede vælgerne, kunne de vælge udelukkende kvinder eller udelukkende LO-medlemmer, eller hvilken gruppe medlemmer man nu syntes man skulle have. Det er dér, hovedafgørelsen ligger, og det er da i hvert fald et væsentligt punkt at holde fast. Jeg tror nok, at man skal betænke sig fem gange på at lave særlig restriktive ordninger, der specielt vender sig mod en enkelt gruppes mulighed for at blive repræsenteret, og derfor synes jeg, forslaget helt klart er forkert formuleret i sit indhold og sigte.

Jeg kunne have forstået, hvis fremskridtspartiet og hr. Poulsgaard havde fremsat et forslag, som hed, at medlemmer af dette